

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25CoP/6/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2313216908
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2313216908.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave vo veci starostlivosti o maloleté deti S.: 1. M., nar. XX.X.XXXX, 2. I., nar. XX.X.XXXX, 3. O., nar. XX.X.XXXX, všetky bytom ako matka, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Nových Zámkoch, deti rodičov - matky: L. S., nar. X.X.XXXX, bytom Y. XXXX, zastúpenej advokátom: JUDr. Peter Belovič, so sídlom Šaľa, Hollého 1854/9 a otca: M. S., nar. X.X.XXXX, bytom I., J. XXXX/X, t.č. H. časť G. XXX, zastúpeného spoločnosťou: Advokátska kancelária FARDOUS PARTNERS s.r.o., so sídlom Šaľa, Hlavná 6, IČO: 47 241 543 o návrhu otca na zníženie výživného a o úpravu styku otca s maloletými deťmi, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 5.12.2013 č.k. 13P/145/2013-117 - v časti, ktorou bol návrh na zníženie výživného zamietnutý, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, ktorou bol návrh otca na zníženie výživného zamietnutý (v prvom odseku výroku) **z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a** ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd návrh otca na zníženie výživného zamietol a zmenil predchádzajúci rozsudok Okresného súdu Galanta č.k. 25P/2802008 zo dňa 30.1.2009 v časti úpravy styku otca s maloletými deťmi tak, že otec je oprávnený stykať sa s maloletými deťmi každý párný víkend v roku od piatka od 16.00 hod. do nedele 18.00 hod., každý nepárny rok počas jarných prázdnin od soboty predchádzajúcej začiatku prázdnin od 09.00 hod. do nasledujúceho týždňa soboty do 18.00 hod., každý rok počas letných prázdnin od 1.7. od 09.00 hod. do 15.7. do 18.00 hod. a od 1.8. od 09.00 hod. do 15.8. do 18.00 hod., každý rok počas Vianočných sviatkov 25.12. od 09.00 hod. do 18.00 hod. a každý nepárny rok od 28.12. od 09.00 hod. do 5.1. do 18.00 hod., pričom v prípade jarných, letných, vianočných sviatkov neplatí úprava stanovená na každý párný víkend v roku. Matku súd zaviazal k povinnosti v stanovenej dobe deti pripraviť a odovzdať otcovi v mieste jej bydliska a otec je povinný deti vrátiť taktiež v stanovenej dobe v bydlisku matky detí. Záverom súd rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil právne ust. § 62 ods. 1 až 5, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1 veta prvá, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1 a 3, § 26, § 36 ods. 1, § 25 ods. 1 Zákona o rodine a § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. Vecne potom argumentoval zistenými pomermi účastníkov a s poukazom na ne skonštatoval, že k zmene pomerov došlo ako na strane maloletých detí, tak aj na strane rodičov. Deti sú o rok staršie od poslednej úpravy, čím vzrástli ich potreby, matka v čase posledného určenia výživného pracovala na polovičný úväzok s príjmom 137,70 Eur mesačne, teraz dosahuje príjem 236,38 Eur, Spoločnosť S. s.r.o. bola za rok 2012 stratová vo výške 14 531,32 Eur. Otec bol v čase poslednej úpravy živnostníkom a jeho základ dane za rok 2007 predstavoval 95 029 Sk, podľa daňového priznania za rok 2010 bol jeho príjem nulový, za rok 2012 daňové priznanie nepodal. Ďalej otec od 5.3.2012 do 12.7.2012 pracoval v spoločnosti O. N. s.r.o. s priemerným čistým zárobkom 438,97 Eur, od 1.6.2012 do 8.7.2012 mal absenciu, čo bolo dôvodom na rozviazanie pracovného pomeru s ním. Súd mal rovnako preukázané, že

otec bol zamestnaný aj u S. S. - S. na dohodu o vykonaní práce, neosvedčil sa, preto bol prepustený. Už nežije v spoločnej domácnosti so L. N.. Súd prvého stupňa argumentoval, že otec sa do súčasnej situácie dostal vlastným pričinením, nakoľko sa ani u jedného zamestnávateľa neosvedčil, keď na jeho osobné a majetkové pomery bolo prihliadnuté už pri skoršom rozhodovaní vo veci sp. zn. 19P/153/2011, kedy súd znížil výživné na deti. Návrhu otca na úpravu styku bolo vyhovené, nakoľko matka k tomu výhrady nemala. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p..

Proti tomuto rozhodnutiu, výlučne proti výroku, ktorým súd zamietol návrh otca na zníženie výživného, podal odvolanie otec maloletých detí prostredníctvom právneho zástupcu, ktorým sa domáhal, aby bol napadnutý rozsudok v tejto časti zrušený a vec vrátená prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Poukázal na to, že v rozsudku prvostupňového súdu súd v zásade iba prevzal dôvody a argumenty zo svojho predchádzajúceho rozhodnutia č.k. 13P/153/2011-81 zo dňa 27.2.2012, avšak vôbec sa nezaoberal a nevysporiadal s jeho argumentmi tvrdnými v súčasnom konaní, preto je rozhodnutie arbitrárne a nepreskúmateľné. Podstatnou skutočnosťou, ktorá v čase poslednej úpravy výživného súdom neexistovala a ktorá spôsobila zmenu pomerov na jeho strane bolo uloženie mu trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu po dobu troch rokov. Tento trest mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 16.8.2013, č.k. 3T/35/2013-225, ktoré sa stalo právoplatným dňa 16.8.2013, za spáchanie prečinu usmrtienia podľa § 149 ods. 1 Trestného zákona, ku ktorému došlo pri dopravnej nehode zo dňa 12.7.2012. Práve jeho spôsobilosť viesť motorové vozidlá bola základným predpokladom výkonu jeho doterajšej zárobkovej činnosti a to tak v pracovnom pomere, keď v období od 5.3.2012 až do momentu uvedenej dopravnej nehody pracoval ako vodič nákladného vozidla v spoločnosti O. N., s.r.o. (čo uvádza aj súd v rámci odôvodnenia napadnutého rozsudku), ako aj predtým pri výkone podnikateľskej činnosti, z ktorej súd vychádzal v čase poslednej úpravy vyživovacej povinnosti (prevádzkovanie pojazdnej predajne). S touto skutočnosťou, od ktorej odvodzoval podstatnú zmenu pomerov na jeho strane, sa však súd v napadnutom rozsudku vôbec nevysporiadal a ani len okrajovo sa ňou nezaoberal. Obdobne sa súd v napadnutom rozsudku nezaoberal ani ďalšou skutočnosťou, od ktorej odvodzoval zmenu pomerov na svojej strane a to, že zatiaľ čo pri poslednej úprave vyživovacej povinnosti žil v spoločnej domácnosti so svojou družkou L. N., ktorej príjem bral do úvahy pri určení výšky jeho vyživovacej povinnosti, ku dňu rozhodovania súdu o jeho návrhu na zníženie vyživovacej povinnosti už neexistovala osoba, ktorej príjem by sa pre účely určenia výšky vyživovacej povinnosti posudzoval spoločne s jeho príjmom.

Matka ani kolízny opatrovník odvolací návrh nepodali. K odvolaniu otca maloletých detí sa písomne vyjadrila len matka prostredníctvom svojho právneho zástupcu, keď poukázala na to, že otec aj v období, kedy podnikal a darilo sa mu, robil všetko pre to, aby svojim deťom musel dávať čo najmenej. Spôsobom života, ktorý si sám zvolil a ktorý viedol sa otec pripravil o zdroj svojej obživy a aj o vlastný trojizbový byt, ktorý podľa vlastného vyjadrenia z predchádzajúceho konania prehral v automatoch. Nielen z dôvodu spáchania nedbanlivostného trestného činu, ale aj z dôvodu spáchania úmyselného trestného činu na vlastných deťoch (zanedbanie povinnej výživy), ktorým už v čase odsúdenia dlhoval na výživnom sumu vyššiu ako 7.000,- Eur a odvtedy v dôsledku neplatenia výživného v rozhodnutím súdu určenej výške, keď otec svojvoľne namiesto 250,- Eur platil mesačne len 100,- Eur na tri deti, bol otec odsúdený na podmienkový trest odňatia slobody. Takýmto spôsobom otec dáva najavo, že mu nezáleží na tom z čoho a ako budú zabezpečené nevyhnuté potreby maloletých detí, pričom vo svojej obrane argumentuje tým, že v súčasnej dobe jemu samému na uspokojenie jeho základných životných potrieb zostáva suma 190,- Eur mesačne. Ako sa však dajú uspokojiť základné životné potreby troch maloletých detí (z toho jedna žiačka ZŠ a dvojčičky) zo sumy 100,- Eur mesačne, ktorú platí on na tri deti, to ho už zjavne nezaujíma. Súd prvého stupňa vykonal dostatočne podrobné dokazovanie, z ktorého okrem iného vyplynula aj skutočnosť, že otec pokiaľ bol v posledných mesiacoch zamestnaný u rôznych zamestnávateľov, tieto pracovné pozície stratil z dôvodu neuspokojivých pracovných výkonov, resp. problémov s pracovnou disciplínou (absencia). Z toho súd správne vyvodil, že do horšej finančnej situácie, než na ktorú bol otec zvyknutý z predchádzajúcich rokov, sa tento dostal nie vplyvom objektívne pôsobiacich faktorov na trhu práce, ale len svojím vlastným pričinením a vlastnou nezodpovednosťou. Z uvedených dôvodov navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa odvolaním otca v súlade s § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ podľa obsahu použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 písm. a/ a d/ O.s.p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutej časti zníženia výživného bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 212 ods. 2 písm. a) O.s.p. v spojení s ust. § 81 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že v napadnutej časti o zníženie výživného na maloleté deti, vzhľadom na odňatie možnosti konať účastníkom, bolo nevyhnutné rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Podľa § 62 ods. 1, 2, 3, 4 a 5 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samy sa živiť. Obaja rodičia pritom prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý z rodičov bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť si svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti pritom súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine).

V zmysle § 78 ods. 1 a 3 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného na maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Podľa § 163 ods. 1 O.s.p. rozsudok odsudzujúci na plnenie v budúcnosti zročných dávok alebo na plnenie v splátkach možno zmeniť ak sa podstatne zmenili okolnosti, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie dávok alebo splátok. Zmena rozsudku je prípustná od času, keď došlo k zmene pomerov.

Pri rozhodovaní o zmene výživného v zmysle citovaných ustanovení zákona je nevyhnutné previesť porovnanie okolností dôležitých pre určovanie výživného tak v dobe skoršieho ako i nového rozhodovania a to na základe spoľahlivých a úplných výsledkov dokazovania. Je pritom potrebné prihliadnuť ku všetkým okolnostiam, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného, ak sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia predchádzajúceho rozsudku. Zmena pomerov pritom môže byť odôvodnená buď subjektívne okolnosťami na strane povinného, resp. oprávneného, alebo objektívne napríklad vývojom životných nákladov. V zmysle valorizačnej klauzuly obsiahnutej v § 78 ods. 3 už vývoj životných nákladov je objektívnou okolnosťou, ktorá sama osebe môže odôvodniť zmenu výšky výživného. Zmena výšky výživného je pritom možná najskôr od času, keď došlo k zmene pomerov.

Z vyššie citovaných ustanovení zákona vyplýva, že konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného, jednak na strane povinného. Na strane oprávneného je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Oprávnené potreby pritom nezahŕňajú iba stravovanie, ale sú dané širšie jednak potrebami bytovými, odevnými, zdravotnými, kultúrnymi závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu, schopností živiť sa sám, schopností starať sa o seba a podobne. Medzi odôvodnené potreby nepatria len pravidelné mesačné výdavky, ale aj náhodné výdavky, ktoré napríklad súvisia so zdravotným stavom oprávneného ako sú napr. liečebné

náklady. Súd na ne musí pri určovaní výživného prihliadnuť. Na strane oprávneného sa tiež skúmajú jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery, existencia a počet iných osôb povinných poskytovať mu výživu a ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery, počet nimi vyživovaných osôb a výška takéhoto výživného ako i vyživovaciu povinnosť iných povinných voči týmto osobám.

Na strane povinného rodiča je nevyhnutné prihliadnuť na okruh osôb, ktoré sú povinné poskytovať výživné dieťaťu a výšku a spôsob už poskytovaných plnení, kde je potrebné zohľadniť tiež starostlivosť o dieťa a jeho domácnosť. Na strane povinného sa prihliada tiež najmä na jeho schopnosti, teda faktické príjmy, ale i na jeho možnosti, teda na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosť, zručnosti, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce. Okrem toho je potrebné vždy vyhodnotiť i majetkové pomery oboch povinných rodičov. Táto kategória zahŕňa jednak majetok rodičov a jednak ich životný štandard, ktorým sa navonok prezentujú. Okrem uvedeného na strane povinného rodiča je vždy potrebné prihliadnuť k počtu, druhu, výške a dôvodnosti iných vyživovacích povinností a zároveň na okruh osôb, ktoré sú povinné týmto oprávneným poskytovať výživné, ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery. Súd je povinný prihliadať tiež na zárobkové možnosti povinných rodičov podľa príjmov z obdobia pred zmenou zamestnania vtedy, ak sa preukáže, že to bol rodič, ktorý sa vzdal bez vážneho dôvodu výhodnejšieho zamestnania alebo zárobku. V takom prípade je súd povinný skúmať dôvody, ktoré ho viedli k strate na príjmoch alebo majetku.

Keďže daná vec, ktorá je vecou starostlivosti súdu o maloletých v zmysle § 81 ods. 1 O.s.p., podľa § 120 ods. 2 O.s.p. súd je v takomto konaní povinný vykonať nielen dôkazy, ktoré navrhnú účastníci konania, ale i ďalšie dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu.

Pod odňatím možnosti účastníka konať pred súdom treba rozumieť taký závadný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

Podľa § 157 ods. 2 O.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané, a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal, a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Právo účastníka a povinnosť súdu na náležité odôvodnenie súdneho rozhodnutia vyplýva z potreby transparentnosti služby spravodlivosti, ktorá je podstatnou náležitosťou každého rozhodnutia súdu. Citované zákonné ustanovenie treba chápať aj z hľadiska práv účastníka na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ktorého súčasťou je aj právo na súdne konanie, a vykladať a uplatňovať aj s ohľadom na príslušnú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. rozsudok Garcia Riuz v. Španielsko z 21. januára 1999) tak, že rozhodnutie súdu musí uviesť presvedčivé a dostatočné dôvody, na základe ktorých je založené. Rozsah tejto povinnosti sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí sa posúdiť vo svetle okolností každej veci. Judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva teda nevyžaduje, aby na každý argument účastníka bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (napr. Georiadis v. Grécko z 29. mája 1997). Ústavný súd Slovenskej republiky vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie,

ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny stav (uznesenie Ústavného súdu z 23. júna 2004 sp. zn. III.209/2004).

Porovnávajúc odôvodnenie preskúmaného rozsudku súdu prvého stupňa s vyššie uvedenými kritériami je zrejmé, že prvostupňový súd sa nimi dôsledne neriadil. Z odôvodnenia rozhodnutia nie je možné zistiť aký myšlienkový postup viedol súdu k záveru, že sú splnené podmienky pre zamietnutie zníženia výživného, najmä ktoré konkrétne okolnosti ktorého z účastníkov považoval za relevantné natoľko, že neodôvodňujú zníženie výživného. Samotná konštatácia pomerov účastníkov v čase predchádzajúceho rozhodnutia a aktuálne nie je v tomto smere postačujúca, keďže súd musí v zmysle cit. ust. § 78 ods. 1 a 3 Zákona o rodine a § 163 ods. 1 O.s.p. zistiť konkrétne zmeny pomerov vedúce k rozhodnutiu a tieto náležite vyhodnotiť.

Ako to správne namietal otec maloletých detí v odvolaní, z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa nevyplýva, že by sa súd prvého stupňa zaoberal jeho argumentáciou na zníženie výživného vychádzajúcou zo skutočností uvádzaných v priebehu konania a to jeho nespôsobilosťou viesť motorové vozidlá, ktorá mala byť podľa jeho tvrdenia základom výkonu jeho doterajšej zárobkovej činnosti a to ako v pracovnom pomere, tak aj predtým pri výkone podnikateľskej činnosti (uvádzané v návrhu na začatie konania a aj na pojednávaniach uskutočnených v konaní). Teda či táto skutočnosť mohla mať vplyv a ak áno v akom rozsahu (z hľadiska časového ako aj samotnej dôvodnosti) na schopnosť otca plniť si vyživovaciu povinnosť v doposiaľ určenom rozsahu na maloleté deti. Rovnako sa súd dostatočne nevenoval vplyvu tvrdenej zmeny pomerov na strane otca spočívajúcej v ukončení jeho spolužitia v jednej domácnosti so L. N., s ktorou žil v druhovskom pomere v čase poslednej úpravy výživného, túto skutočnosť súd prvého stupňa v odôvodnení rozhodnutia len skonštatoval. Súd dostatočne nezisťoval a následnému nezhodnotil príjmy otca vo vzťahu k jeho zákonnej vyživovacej povinnosti na maloleté deti. Podľa zaužívanej súdnej praxe pritom platí, že aby súd získal objektívnu informáciu o príjmoch rodiča, je nevyhnuté zabezpečiť si vierohodné potvrdenie o jeho príjme za posledných 12 mesiacov. V rozsudku pritom prvostupňový súd uvádza, že príjem otca v období od 5.3.2012 do 12.7.2012 u zamestnávateľa O. N. s.r.o. bol v sume 438,97 Eur, pričom takýto záver by bol v rozpore s predloženým potvrdením zo dňa 8.8.2013 (č.l. 33 spisu), z ktorého vyplýva jeho priemerný mesačný príjem za obdobie trvania pracovného pomeru od 5.3.2012 do 12.7.2012 v sume 175, 59 Eur, teda menej ako uvádza prvostupňový súd. Po ukončení pracovného pomeru u tohto zamestnávateľa bolo zistené, vyplýva to však len zo súdneho spisu, nie z odôvodnenia rozsudku, že od 1.5.2013 (č.l. 9 spisu) do 31.5.2013 (č.l. 42 spisu) mal otec pracovať u zamestnávateľa S. S. S., bez zistenia príjmu otca u tohto zamestnávateľa. Napokon príjmy za obdobie od ukončenia pracovného pomeru u zamestnávateľa O. N. s.r.o., do uzatvorenia dohody o vykonaní práce so zamestnávateľom S. S. S., t.j. od 13.7.2013 do 1.6.2013 z hľadiska zárobkových pomerov otca vôbec neboli sudom prvého stupňa zisťované. Bez povšimnutia v odôvodnení rozhodnutia zostal aj listinný doklad o ukončení dohody o pracovnej činnosti so zamestnávateľom S. - N., s.r.o. (č.l. 111 spisu). Z odôvodnenia rozhodnutia nie je zrejmý ani súvis konštatovania straty obchodnej spoločnosti S. s.r.o. (inak zamestnávateľa matky) za rok 2012 s rozhodovaním vo veci a najdôležitejšie, z akého príjmu otca súd prvého stupňa pri rozhodovaní vôbec vychádzal. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že v zmysle cit. § 120 ods. 2 O.s.p. v danej veci, ktorú bolo možné v zmysle § 81 ods. 1 O.s.p. začať aj bez návrhu, súd bol povinný vykonať všetky dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu i ak ich účastníci nenavrhli.

S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu, odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, s použitím ust. § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p., keďže postupom súdu - odôvodnením rozhodnutia v rozpore s cit. ust. § 157 ods. 2 O.s.p., bola účastníkom konania odňatá možnosť konania pred súdom, zrušil a podľa ods. 2 cit. ust. vec mu vrátil v zrušenom rozsahu na ďalšie konanie.

Povinnosťou prvostupňového súdu v ďalšom konaní, súc pritom viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 226 O.s.p.), bude doplniť dokazovanie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie o návrhu na zníženie výživného, najmä potvrdením o príjme otca od zamestnávateľa S. S. S., zistením zárobkových pomerov otca za celé rozhodné obdobie a ich doložením listinnými dôkazmi, ako i dokazovaním zameraným na zistenie majetkových pomerov oboch rodičov maloletých detí. Vykonané dokazovanie je potrebné opätovne vyhodnotiť s použitím vyššie citovaných ustanovení Zákona o rodine, a vo veci

znova rozhodnúť, pričom rozhodnutie je potrebné náležite v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p. odôvodniť, pričom je potrebné sa zamerať najmä na opomenuté odôvodnenie v naznačenom smere s konštatáciou rozhodných zmien pomerov nielen u rodičov ale aj u maloletých detí.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.